

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی اش همیشگی است

(1) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا كَرِيمُ يَا مُقِيمُ يَا عَظِيمُ يَا قَدِيمُ يَا عَلِيمُ يَا حَلِيمُ يَا حَكِيمُ سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغُوثُ الْغُوثُ خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

(1)خدایا از تو خواستارم به نامت، ای خدا، ای بخشنده، ای مهربان، ای گرامی، ای پایدار، ای بزرگ، ای دیرینه، ای دانا، ای شکیبا، ای فرزانه، منزهی توای که معبودی جز تو نیست، فریاد رس فریاد رس، ما را از آتش برهان ای پروردگار من

(2) يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ، يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ يَا وَلِيَّ الْحَسَنَاتِ يَا غَافِرَ الْخَطِيئَاتِ يَا مُعْطِيَ الْمَسْئَلَاتِ يَا قَابِلَ التَّوْبَاتِ يَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ يَا دَافِعَ الْبَلِيَّاتِ

(2)ای سرور سروران، ای برآورنده دعاها، ای بلندی بخش جایگاه ها، ای سرچشمه نیکی ها، ای درگذرنده از خطاها، ای عطابخش خواسته ها، ای پذیرنده توبه ها، ای شنونده ندها، ای دانای رازها، ای دور کننده بلاها

(3) يَا خَيْرَ الْغَافِرِينَ يَا خَيْرَ الْفَاتِحِينَ يَا خَيْرَ النَّاصِرِينَ يَا خَيْرَ الْحَاكِمِينَ يَا خَيْرَ الرَّازِقِينَ يَا خَيْرَ الْوَارِثِينَ يَا خَيْرَ الْحَامِدِينَ يَا خَيْرَ الدَّاكِرِينَ يَا خَيْرَ الْمُزْلِينَ يَا خَيْرَ الْمُحْسِنِينَ

(3)ای بهترین آمرزگران، ای بهترین گشایشگران، ای بهترین یاوران، ای بهترین داوران، ای بهترین روزی دهان، ای بهترین وارثان، ای بهترین ستایشگران، ای بهترین یادآوران، ای بهترین عطابخشان، ای بهترین نیکوکاران

(4) يَا مَنْ لَهُ الْعِزَّةُ وَالْجَمَالُ يَا مَنْ لَهُ الْقُدْرَةُ وَالْكَمَالُ يَا مَنْ لَهُ الْمُلْكُ وَالْجَلَالُ يَا مَنْ هُوَ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ يَا مُنْشِئَ السَّحَابِ الثَّقَالِ يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْمَحَالِ يَا مَنْ هُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْعِقَابِ يَا مَنْ عِنْدَهُ حَسَنُ الثَّوَابِ يَا مَنْ عِنْدَهُ أَمُّ الْكِتَابِ

(4)ای آن که شکوه و زیبایی تنها از آن اوست، ای آن که توانایی و برازندگی تنها از آن اوست، ای آن که فرمانروایی و شوکت تنها از آن اوست، ای آنکه اوست بزرگ و برتر، ای پدیدآورنده ابرهای پر باران، ای آن که نیرومند و پرتوان است، ای آن که حسابرسی چالاک است، ای آن که کيفرش سخت و شدید است، ای آن که پاداش نیک تنها نزد اوست، ای آن که دفتر هستی پیش روی اوست

(5) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا دِيَّانُ يَا بُرْهَانَ يَا سُلْطَانَ يَا رِضْوَانَ يَا غُفْرَانَ يَا سُبْحَانَ يَا مُسْتَعَانَ يَا دَا الْمَنِّ وَالْبَيَانَ

(5)خدایا! از تو خواستارم به نامت ای پرمهر، ای بخشایشگر، ای جزادهنده، ای روشنی خرد، ای فرمانروا، ای خشنودی، ای آمرزش، ای پاک، ای پشتوانه، ای صاحب نعمت و بیان

(6) يَا مَنْ تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعِظَمَتِهِ يَا مَنْ اسْتَسَلَّمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ يَا مَنْ دَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ يَا مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِهَيْبَتِهِ يَا مَنْ أَنْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ مِنْ خَشْيَتِهِ يَا مَنْ تَشَقَّقَتِ الْجِبَالُ مِنْ مَخَافَتِهِ يَا مَنْ قَامَتِ السَّمَاوَاتُ بِأَمْرِهِ يَا مَنْ اسْتَقَرَّتِ الْأَرْضُونَ بِإِذْنِهِ يَا مَنْ يَسْبِغُ الرَّغْدَ بِحَمْدِهِ يَا مَنْ لَا يَعْتَدِي عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ

(6)ای آن که همه در برابر عظمتش فروتن، ای آن که همه در برابر قدرتش تسلیم، ای آن که همه در برابر عزتش خوار، ای آن که همه در برابر هیبتش هراسان، ای آن که همه از ترسش فرمانبردار، ای آن که کوهها از بیمش شکافته، ای آن که آسمانها به امرش بر پا، ای آن که زمینی ها به اجازه اش بر جا، ای آن که رعد به ستایشش تسبیح گو است، ای آن که بر اهل مملکتش ستم نمی کند

(7) يَا غَافِرَ الْخَطَايَا يَا كَاشِفَ الْبَلَايَا يَا مُنْتَهَى الرَّجَايَا يَا مُجْزِلَ الْعَطَايَا يَا وَاهِبَ الْهُدَايَا يَا رَازِقَ الْبَرَايَا يَا قَاضِيَ الْمُنَايَا يَا سَامِعَ الشَّكَايَا يَا بَاعِثَ الْبَرَايَا يَا مُطْلِقَ الْأَسَارَى

(7)ای درگذرنده از خطاها، ای برطرف کننده بلاها، ای اوج امیدواری ها، ای بسیاردهنده عطاها، ای بخشنده هدایا، ای روزی رسان آفریده ها، ای برآورنده آرزوها، ای شنوای گلابه ها، ای برانگیزنده بندگان، ای بندگشای دربندان

(8) يَا دَا الْحَمْدِ وَالْتِنَاءِ يَا دَا الْفَخْرِ وَالْبَهَاءِ يَا دَا الْمَجْدِ وَالسَّنَاءِ يَا دَا الْعَهْدِ وَالْوَفَاءِ يَا دَا الْعَفْوِ وَالرِّضَاءِ يَا دَا الْمَنِّ وَالْعَطَاءِ يَا دَا الْفَضْلِ وَالْقَضَاءِ يَا دَا الْعِزِّ وَالْبُقَاءِ يَا دَا الْجُودِ وَالسَّخَاءِ يَا دَا الْأَلَاءِ وَالنُّعْمَاءِ

(8)ای صاحب سپاس و ستایش، ای صاحب فخر و زیبایی، ای صاحب بزرگواری و والایی، ای صاحب پیمان و وفا، ای صاحب گذشت و رضا، ای صاحب بخشش و عطاء، ای صاحب دادرسی و داوری، ای صاحب عزت و بقاء، ای صاحب کرم و بخشش، ای صاحب عطاها و نعمتها

(9) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مَانِعُ يَا دَافِعُ يَا رَافِعُ يَا صَانِعُ يَا نَافِعُ يَا سَامِعُ يَا جَامِعُ يَا شَافِعُ يَا وَاسِعُ يَا مُوسِعُ

(9)خدایا از تو خواستارم به نامت ای بازدارنده، ای دور کننده، ای بردارنده، ای سازنده، ای سودبخش، ای شنوای، ای گردآورنده، ای یاریگر، ای مهرگستر، ای وسعت بخش

(10) يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ يَا خَالِقَ كُلِّ مَخْلُوقٍ يَا رَازِقَ كُلِّ مَرْزُوقٍ يَا مَالِكَ كُلِّ مَمْلُوكٍ يَا كَاشِفَ كُلِّ مَكْرُوبٍ يَا فَارِحَ كُلِّ مَهْمُومٍ يَا رَاحِمَ كُلِّ مَرْحُومٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ مَخْدُولٍ يَا سَاتِرَ كُلِّ مَعْيُوبٍ يَا مَلْجَأَ كُلِّ مَطْرُودٍ

(10)ای سازنده هر ساخته، ای آفریننده هر آفریده، ای روزی بخش هر روزی خوار، ای دارای هر دارایی، ای غمگسار هر غمزده، ای فرج بخش هر اندوهگین، ای مهرورز بر هر مهرجو، ای یاور هر بی یاور، ای پرده پوش هر کاستی، ای پناه هر رانده

(11) يَا عُدَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي يَا رَجَائِي عِنْدَ مُصِيبَتِي يَا مُوَسِي عِنْدَ وَحْشَتِي يَا صَاحِبِي عِنْدَ غُرْبَتِي يَا وَلِيَّي عِنْدَ نِعْمَتِي يَا غِيَاثِي عِنْدَ كُرْبَتِي يَا دَالِيَّي عِنْدَ حَيْرَتِي يَا غَنَائِي عِنْدَ افْتِقَارِي يَا مَلْجَأِي عِنْدَ ضَطرَّارِي يَا مُعِينِي عِنْدَ مَفْزَعِي

(11) ای توشه ام در سختی، ای امیدم در ناگواری، ای همدم در وحشت، ای همرم در غربت، ای سرپرستم در نعمت، ای فریادرسم در گرفتاری، ای رهنمایم در سرگردانی، ای توانگری ام در تنگدستی، ای پناهم در درماندگی، ای مدد رسانم در پریشانی

(12) يَا عَلَامَ الْغُيُوبِ يَا عَفَّارَ الدُّنُوبِ يَا سَتَّارَ الْعُيُوبِ يَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ يَا طَبِيبَ الْقُلُوبِ يَا مُنَوِّرَ الْقُلُوبِ يَا أُنَيْسَ الْقُلُوبِ يَا مُفَرِّجَ الْهُمُومِ يَا مُنْفَسَّ الْعُومِ

(12) ای دانای نهایان ها، ای آمرزنده گناهان، ای پرده پوش عیب ها، ای غمگسار غم ها، ای دگرگون ساز دل ها، ای یزشک قلب ها، ای روشنی بخش دل ها، ای همد جان ها، ای گره گشای اندوه ها، ای گشایشگر دلنگی ها

(13) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا جَلِيلُ يَا جَمِيلُ يَا وَكِيلُ يَا كَفِيلُ يَا دَلِيلُ يَا قَبِيلُ يَا مَدِيلُ يَا مُنِيلُ يَا مُقِيلُ يَا مُحِيلُ

(13) خدایا! از تو درخواست می کنم به نامت ای والا، ای زیبا، ای کارگشا، ای سرپرست، ای راهنما، ای پذیرا، ای گرداننده، ای عطابخش، ای درگذرنده، ای حال گردان

(14) يَا دَلِيلَ الْمُتَحَيِّرِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَعِيثِينَ يَا صَرِيحَ الْمُسْتَصْرِخِينَ يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ يَا عُونَ الْمُؤْمِنِينَ يَا رَاحِمَ الْمَسَاكِينِ يَا مَلْجَأَ الْعَاصِينَ يَا عَافِرَ الْمُذْنِبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ

(14) ای رهنمای رهجویان، ای مددساز مددجویان، ای فریادرس فریادکنان، ای پناه پناهندگان، ای ایمنی بخش هراسندگان، ای یاور مؤمنان، ای مهرورز بر خاک نشستگان، ای پناه عصیانگران، ای آمرزنده گناهکاران، ای اجابت کننده دعای بیچارگان

(15) يَا دَا الْجُودِ وَالْإِحْسَانَ يَا دَا الْفَضْلِ وَالْإِمْتِنَانَ يَا دَا الْأَمْنِ وَالْأَمَانَ يَا دَا الْقُدْسِ وَالسَّبْحَانَ يَا دَا الْحِكْمَةِ وَالْبَيَانَ يَا دَا الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانَ يَا دَا الْحُجَّةِ وَالْبُرْهَانَ يَا دَا الْعِظَمَةِ وَالسُّلْطَانَ يَا دَا الرَّأْفَةِ وَالْمُسْتَعَانَ يَا دَا الْعَفْوِ وَالْغُفْرَانَ

(15) ای صاحب جود و نیکی، ای صاحب بخشش و عطا، ای صاحب امن و امان، ای صاحب قدس و پاکی، ای صاحب حکمت و بیان، ای صاحب رحمت و رضوان، ای صاحب حجت و برهان، ای صاحب عظمت و سلطان، ای صاحب مهر و ای پشتیبان، ای صاحب گذشت و غفران

(16) يَا مَنْ هُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ إِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ صَانِعُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ عَالِمٌ بِكُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ قَادِرٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ يَتَّقَى وَيَغْنَى كُلِّ شَيْءٍ

(16) ای آن که پروردگار همه، اوست، ای آن که معبود همه، اوست، ای آن که آفریننده همه، اوست، ای آن که سازنده همه، اوست، ای آن که پیش از همه بود، ای آن که بعد از همه هست، ای آن که از هر چیز برتر است، ای آن که به همه چیز داناست، ای آن که بر هر چیز توانا است، ای آن که او همیشگی است و همه چیز رفتنی است

(17) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيِّمُ يَا مُكُونُ يَا مُلْقَنُ يَا مُبِينُ يَا مُهَوِّنُ يَا مُمَكِّنُ يَا مُزِينُ يَا مُعَلِّنُ يَا مُقَسِّمُ

(17) خدایا! از تو می خواهم به نامت ای ایمنی بخش، ای چیره بر همه، ای هستی آفرین، ای دلبر، ای خرد ربا، ای سادگی بخش، ای توان ده، ای زینت بخش، ای نمایانگر، ای بخش کن

(18) يَا مَنْ هُوَ فِي مَلِكِهِ مُقِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي سُلْطَانِهِ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي جَلَالِهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ عَلَى عِبَادِهِ رَحِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي صُنْعِهِ حَكِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ لَطِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ قَدِيمٌ

(18) ای آن که در فرمانروایی اش پابرجاست، ای آن که در پادشاهی اش دیرینه است، ای آن که در شکوهش بزرگ است، ای آن که بر بندگانش مهربان است، ای آن که به هر چیز داناست، ای آن که بر نافرمانان بردبار است، ای آن که بر امیدواران اکرام و رزد، ای آن که در آفرینش حکمت نماید، ای آن که در حکمتش مهر و رزد، ای آن که در مهرش دیرینه است

(19) يَا مَنْ لَا يَرْجَى إِلَّا فَضْلُهُ يَا مَنْ لَا يَسْأَلُ إِلَّا عَفْوُهُ يَا مَنْ لَا يَنْظُرُ إِلَّا بَرَّهُ يَا مَنْ لَا يَخَافُ إِلَّا عَذْلُهُ يَا مَنْ لَا يَدُومُ إِلَّا مُلْكُهُ يَا مَنْ لَا سُلْطَانَ إِلَّا سُلْطَانَهُ يَا مَنْ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ يَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ مِثْلَهُ

(19) ای آن که جز به فضلش امید نیست، ای آن که جز عفویش نخواهد نشود، ای آن که جز به نیکی اش چشم ندوزند، ای آن که جز از دانش نهراسند، ای آن که پایدار نماند جز فرمانروایی اش، ای آن که جز سلطنتش سلطنتی نیست، ای آن که رحمتش همه را فرا گرفته، ای آن که رحمتش بر خشمش پیشی گرفته، ای آن که دانشش همه را فرو گرفته، ای آن که هیچکس همانندش نیست

(20) يَا فَارِجَ الْهَمِّ يَا كَاشِفَ الْعَمِّ يَا عَافِرَ الدَّنْبِ يَا قَابِلَ التَّوْبِ يَا خَالِقَ الْخَلْقِ يَا صَادِقَ الْوَعْدِ يَا مُوفِي الْعَهْدِ يَا عَالِمَ السِّرِّ يَا فَالِقَ الْحَبِّ يَا رَازِقَ الْأَنَامِ

(20) ای گشاینده اندوه، ای برطرف کننده غم، ای آمرزنده گناه، ای پذیرنده توبه، ای آفریننده آفریدگان، ای راست وعده، ای وفادار به پیمان، ای دانای راز نهایان، ای شکافنده دانه، ای روزی دهنده بندگان

(21) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَلِيَّ يَا وَفِيَّ يَا غَنِيَّ يَا مَلِيَّ يَا حَفِيَّ يَا رَضِيَّ يَا زَكِيَّ يَا بَدِيَّ يَا قَوِيَّ يَا وَلِيَّ

(21) خدایا! از تو خواستارم به نامت ای والا، ای وفادار، ای توانگر، ای امان ده، ای پرمهر، ای خشنود، ای پاک، ای نمایان، ای پرتوان، ای فیض بخش

(22) يَا مَنْ أظْهَرَ الْجَمِيلِ يَا مَنْ سَتَرَ الْقَبِيحِ يَا مَنْ لَمْ يَوَاقِدْ بِالْجَرِيرَةِ يَا مَنْ لَمْ يَهْتِكِ السِّتْرَ يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى يَا مُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى

(22) ای آن که زیبایی را پدیدار نمودی، ای آن که زشتی را پوشاندی، ای آن که بر گناه سرزنش نکردی، ای آن که پرده دری ننمودی، ای که گذشتت بزرگ، ای که نیکو درگذری، ای آمرزگاریت فراگیر، ای دستت به مهر گشوده، ای شنوای هر نجوی، ای سرانجام هر گلایه

(23) يَا دَا النَّعْمَةَ السَّابِقَةَ يَا دَا الرَّحْمَةَ الْوَاسِعَةَ يَا دَا الْمِنَّةَ السَّابِقَةَ يَا دَا الْحِكْمَةَ الْبَالِغَةَ يَا دَا الْقُدْرَةَ الْكَامِلَةَ يَا دَا الْحُجَّةَ الْقَاطِعَةَ يَا دَا الْكِرَامَةَ الظَّاهِرَةَ يَا دَا الْعِزَّةَ الدَّائِمَةَ يَا دَا الْقُوَّةَ الْمُتَيَّنَةَ يَا دَا الْعِظَمَةَ الْمُنِيعَةَ

(23) ای دارای نعمت فراوان، ای دارای رحمت فراگیر، ای دارای بخشش آغازین، ای دارای حکمت رسا، ای دارای نیروی براننده، ای دارای برهان قطعی، ای دارای کرامت هویدا، ای دارای عزت پایدار، ای دارای توان استوار، ای دارای عظمت بلندپایه

(24) يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ يَا جَاعِلَ الظُّلُمَاتِ يَا رَاحِمَ الْعِبْرَاتِ يَا مُقِيلَ الْعَثْرَاتِ يَا سَاتِرَ الْعُورَاتِ يَا مُحْيِيَ الْأَمْوَاتِ يَا مُنْزِلَ الْأَيَاتِ يَا مُضَعِّفَ الْحَسَنَاتِ يَا مَاحِيَ السَّيِّئَاتِ يَا شَدِيدَ النَّقِمَاتِ

(24) ای پدیدآورنده آسمانها، ای برهننده تاریکی ها، ای رحم کننده اشکهای ریزان، ای درگذرنده از لغزشها، ای پوشنده زشتی ها، ای زندگی بخش مردگان، ای فرودآور آیات، ای دوجندان کن خوبیها، ای ناپدید کننده بدیها، ای سخت شکنجه

(25) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُصَوِّرُ يَا مُفَقِّرُ يَا مُدَبِّرُ يَا مُطَهِّرُ يَا مُنَوِّرُ يَا مُبَسِّرُ يَا مُبَشِّرُ يَا مُنْذِرُ يَا مُقَدِّمُ يَا مُؤَخِّرُ

(25) خداایا! از تو درخواست می کنم به نامت ای صورتگر، ای سنجیده کار، ای گرداننده، ای پاک کننده، ای روشنی بخش، ای ساده ساز، ای مزده ده، ای بیم ده، ای پیش آور، ای پس آور

(26) يَا رَبَّ النَّبِيِّ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الشَّهْرِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الرُّكْنِ وَ الْمَقَامِ يَا رَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْحِلِّ وَ الْحَرَامِ يَا رَبَّ النُّورِ وَ الظُّلَامِ يَا رَبَّ التَّحِيَّةِ وَ السَّلَامِ يَا رَبَّ الْقُدْرَةِ فِي الْأَنَامِ

(26) ای پروردگار خانه محترم، ای پروردگار ماه محترم، ای پروردگار شهر محترم، ای پروردگار رکن و مقام، ای پروردگار مشعر الحرام، ای پروردگار مسجد الحرام، ای پروردگار حلال و حرام، ای پروردگار روشنی و تاریکی، ای پروردگار تحیت و سلام، ای پرورنده نیرو در مردمان

(27) يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ يَا أَعْدَلَ الْعَادِلِينَ يَا أَصْدَقَ الصَّادِقِينَ يَا أَطْهَرَ الطَّاهِرِينَ يَا أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ يَا أَسْمَعَ السَّمَاعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ يَا أَشْفَعَ الشَّافِعِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ

(27) ای داورترین داوران، ای دادگرترین دادگران، ای راستگوترین راستگویان، ای پاکترین پاکان، ای بهترین آفرینندگان، ای چابکترین حسابگران، ای شنواترین شنوندگان، ای بیناترین بینندگان، ای یاورترین یاوران، ای گرمی ترین گرمیان

(28) يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا سِنْدَ مَنْ لَا سِنْدَ لَهُ يَا دُخْرَ مَنْ لَا دُخْرَ لَهُ يَا حِرْزَ مَنْ لَا حِرْزَ لَهُ يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا فَخْرَ مَنْ لَا فَخْرَ لَهُ يَا عِزَّ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ يَا مُعِينَ مَنْ لَا مُعِينَ لَهُ يَا أُنَيْسَ مَنْ لَا أُنَيْسَ لَهُ يَا أَمَانَ مَنْ لَا أَمَانَ لَهُ

(28) ای تکیه گاه آن که تکیه گاه ندارد، ای پشتیبان آن که پشتیبانی ندارد، ای اندوخته آن که اندوخته ای ندارد، ای پناه آن که پناهی ندارد، ای فریادرس آن که فریادرسی ندارد، ای افتخار آن که افتخاری ندارد، ای عزت آن که عزتی ندارد، ای مددسان آن که مددی ندارد، ای همدم آن که همدمی ندارد، ای ایمنی بخش آن که ایمنی ندارد

(29) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَاصِمَ يَا قَانِمَ يَا دَائِمَ يَا رَاحِمَ يَا سَالِمَ يَا حَاكِمَ يَا عَالِمَ يَا قَاسِمَ يَا قَابِضُ يَا بَاسِطُ

(29) خداایا! از تو می خواهم به نامت ای نگهدار، ای پایدار، ای پاینده، ای مهرورز، ای سلامتی بخش، ای داور، ای دانا، ای بخش کن، ای بازگیر، ای فراخی بخش

(30) يَا عَاصِمَ مَنْ اسْتَعَصَمَهُ يَا رَاحِمَ مَنْ اسْتَرْحَمَهُ يَا غَافِرَ مَنْ اسْتَعْفَرَهُ يَا نَاصِرَ مَنْ اسْتَنْصَرَهُ يَا حَافِظَ مَنْ اسْتَحْفَظَهُ يَا مُكْرِمَ مَنْ اسْتَكْرَمَهُ يَا مُرْشِدَ مَنْ اسْتَرْشَدَهُ يَا صَرِيحَ مَنْ اسْتَصْرَحَهُ يَا مُعِينَ مَنْ اسْتَعَانَهُ يَا مُغِيثَ مَنْ اسْتَعَاثَهُ

(30) ای نگهدار آن که از او نگهداری جوید، ای مهربان بر آن که از او مهر جوید، ای آمرزنده آن که از او آمرزش خواهد، ای یاور آن که از او یاری طلبید، ای حافظ آن که از او حفاظت خواهد، ای اکرام کننده آن که از او اکرام خواهد، ای راهنمای آن که از او راهنمایی جوید، ای دادرس آن که از او دادرسی خواهد، ای مددیار آن که از او مدد جوید، ای فریادرس آن که از او فریادرسی خواهد

(31) يَا عَزِيزاً لَا يَضَامُ يَا لَطِيفاً لَا يَرَامُ يَا قَيُوماً لَا يَنَامُ يَا دَائِمًا لَا يَفُوتُ يَا حَيًّا لَا يَمُوتُ يَا مَلِكًا لَا يَزُولُ يَا بَاقِيًا لَا يَفْنَى يَا عَالِمًا لَا يَجْهَلُ يَا صَمَدًا لَا يَطْعَمُ يَا قَوِيًّا لَا يَضْعَفُ

(31) ای عزیزی که خوار نگردد، ای لطیفی که دست اندازی نشود، ای پایداری که خواب او را درنیابد، ای پاینده ای که فنا نپذیرد، ای زنده ای که نمی میرد، ای پادشاهی که از بین نمی رود، ای همیشگی که فانی نمی شود، ای دانایی که نادانی ندارد، ای بی نیازی که خوراک نخواهد، ای توانایی که ناتوان نمی گردد

(32) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا أَحَدُ يَا وَاحِدُ يَا شَاهِدُ يَا مَاجِدُ يَا حَامِدُ يَا رَاشِدُ يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا ضَارُّ يَا نَافِعُ

(32) خداایا! از تو درخواست می کنم به نامت ای یکتا، ای یگانه، ای گواه، ای بزرگوار، ای ستایش پذیر، ای راهنما، ای برانگیزنده، ای میراث برنده، ای زبان رسان، ای سودبخش

(33) يَا أَعْظَمَ مَنْ كُلِّ عَظِيمٍ يَا أَكْرَمَ مَنْ كُلِّ كَرِيمٍ يَا أَرْحَمَ مَنْ كُلِّ رَحِيمٍ يَا أَعْلَمَ مَنْ كُلِّ عَلِيمٍ يَا أَحْكَمَ مَنْ كُلِّ حَكِيمٍ يَا أَقْدَمَ مَنْ كُلِّ قَدِيمٍ يَا أَكْبَرَ مَنْ كُلِّ كَبِيرٍ يَا أَلْطَفَ مَنْ كُلِّ لَطِيفٍ يَا أَجَلَّ مَنْ كُلِّ جَلِيلٍ يَا أَعَزَّ مَنْ كُلِّ عَزِيزٍ

(33) ای بزرگ تر از هر بزرگ، ای کریم تر از هر کریم، ای مهربان تر از هر مهربان، ای داناتر از هر دانا، ای فرزانه تر از هر فرزانه، ای دیرینه تر از هر دیرینه، ای بزرگ تر از هر بزرگ، ای لطیف تر از هر لطیف، ای باشکوه تر از هر باشکوه، ای عزیزتر از هر عزیز

(34) يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ يَا عَظِيمَ الْمَنِّ يَا كَثِيرَ الْخَيْرِ يَا قَدِيمَ الْفَضْلِ يَا دَائِمَ اللَّطْفِ يَا لَطِيفَ الصَّنْعِ يَا مُنْفَسَّ الْكَرْبِ يَا كَاشِفَ الضَّرِّ يَا مَالِكَ الْمُلْكِ يَا قَاضِيَ الْحَقِّ

(34) ای گذشتت کریمانه، ای نعمتت بزرگ، ای خیرت بسیار، ای فضلت دیرینه، ای لطفت همیشگی، ای صنعت چشم نواز، ای گره گشای گرفتاری، ای بردارنده زیان، ای پادشاه هستی، ای داور بر حق

(35) يَا مَنْ هُوَ فِي عَهْدِهِ وَفِي يَا مَنْ هُوَ فِي وَقَائِهِ قَوِي يَا مَنْ هُوَ فِي قُوَّتِهِ عَلِيّ يَا مَنْ هُوَ فِي عُلُوِّهِ قَرِيبٌ يَا مَنْ هُوَ فِي قُرْبِهِ لَطِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ شَرِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي شَرَفِهِ عَزِيزٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عِزِّهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ مَجِيدٌ يَا مَنْ هُوَ فِي مَجْدِهِ حَمِيدٌ

(35) ای آن که در پیماناش وفادار است، ای آن که در وفاداری اش پایدار است، ای آن که در پایداری اش والاست، ای آن که در والایی اش نزدیک است، ای آن که در نزدیکی اش با نرمی است، ای آن که در نرمی اش شریف است، ای آن که در شرفش با عزت است، ای آن که در عزتش بزرگ است، ای آن که در بزرگی اش شکوهمند است، ای آن که در شکوهش ستوده است

(36) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا كَافِي يَا شَافِي يَا وَافِي يَا مُعَافِي يَا هَادِي يَا دَاعِي يَا قَاضِي يَا رَاضِي يَا عَالِي يَا بَاقِي

(36) خداایا! از تو درخواست می کنم به نامت ای بسنده، ای درمان بخش، ای وفادار، ای تندرستی ده، ای راهنما، ای به نیکی خوان، ای داور، ای خشنود، ای بلندمرتبه، ای ماندگار

(37) يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ عِ خَاضِعٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ عِ خَاشِعٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ عِ كَانِنٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ عِ مَوْجُودٌ بِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ عِ مُنِيبٌ إِلَيْهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ عِ خَائِفٌ مِنْهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ عِ قَائِمٌ بِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ عِ صَائِرٌ إِلَيْهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ عِ يَسْبُخُ بِحَمْدِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ عِ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ

(37) ای آن که هر چیز برایش فروتن است، ای آن که هر چیز از او هراسان است، ای آن که هستی هر چیز از او است، ای آن که هر چیز به او پدیدار است، ای آن که هر چیز به سوی او بازگشت کند، ای آن که هر چیز از او ترسان است، ای آن که هر چیز به او بر پاست، ای آن که هر چیز به سوی او دگرگون می شود، ای آن که هر چیز به ستایش او تسبیح گو است، ای آن که هر چیز جز جلوه اش نابود است

(38) يَا مَنْ لَا مَفْرَءَ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَفْزَعَ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَقْصَدَ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَنْجَى مِنْهُ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا يَرْغَبُ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِهِ يَا مَنْ لَا يَسْتَعَانُ إِلَّا بِهِ يَا مَنْ لَا يَتَوَكَّلُ إِلَّا عَلَيْهِ يَا مَنْ لَا يَرْجَى إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَعْبُدُ إِلَّا هُوَ

(38) ای آن که گریزگاهی نیست جز به بارگاهش، ای آن که پناهی جز به درگاهش نیست، ای آن که مقصدی جز به سوی او نیست، ای آن که از خشمش رهایی نیست جز به مهرش، ای آن که جز به سوی او میلی نیست، ای آن که جنبش و نیرویی نیست جز به او، ای آن که جز از او مدد نجویند، ای آن که جز بر او توکل نشود، ای آن که جز به او امیدی نیست، ای آن که جز او پرستیده نشود

(39) يَا خَيْرَ الْمَرْهُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَرْغُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَطْلُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ يَا خَيْرَ الْمَقْصُودِينَ يَا خَيْرَ الْمَذْكُورِينَ يَا خَيْرَ الْمَشْكُورِينَ يَا خَيْرَ الْمَحْبُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَدْعُوعِينَ يَا خَيْرَ الْمُسْتَأْسِينَ

(39) ای بهترین هراس انگیزان، ای بهترین شوق آفرینان، ای بهترین جویاشدگان، ای بهترین پاسخ دهان، ای بهترین قصدشدگان، ای بهترین یادشدگان، ای بهترین ستودگان، ای بهترین دلبران، ای بهترین خواندگان، ای بهترین همدان

(40) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا غَافِرٌ يَا سَاتِرٌ يَا قَادِرٌ يَا قَاهِرٌ يَا فَاطِرٌ يَا كَاسِرٌ يَا جَابِرٌ يَا ذَاكِرٌ يَا نَاطِرٌ يَا نَاصِرٌ

(40) خداایا! از تو خواستارم به نامت ای آمرزگار، ای پرده پوش، ای توانا، ای چیره، ای آفریننده، ای شکنده، ای شکسته بند، ای یادآور، ای بینا، ای یاور

(41) يَا مَنْ خَلَقَ فَسَوَّى يَا مَنْ قَدَّرَ فَهَدَى يَا مَنْ يَكْشِفُ الْبَلْوَءَ يَا مَنْ يَسْمَعُ النَّجْوَى يَا مَنْ يَنْقُذُ الْعَرْقَبَ يَا مَنْ يَنْجِي الْهَلْكَىٰ يَا مَنْ يَشْفِي الْمَرْضَىٰ يَا مَنْ أَضْحَكَ وَ أَبْكَىٰ يَا مَنْ أَمَاتَ وَ أَحْيَا يَا مَنْ خَلَقَ الرُّوحَيْنِ الذَّكَرَ وَ الْأُنْثَىٰ

(41) ای آن که آفرید پس متناسب نمود، ای آن که اندازه نهاد پس رهنمون شد، ای آن که بلا را برگیرد، ای آن که زمزمه نهان را بشنود، ای آن که غرق شدگان را برهاند، ای آن که از نابودی رهایی بخشد، ای آن که بیماران را شفا دهد، ای آن که خندانند و گریانند، ای آن که میراند و زنده کند، ای آن که دوگونه مرد و زن آفرید

(42) يَا مَنْ فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ سَبِيلُهُ يَا مَنْ فِي الْأَفَاقِ آيَاتُهُ يَا مَنْ فِي الْآيَاتِ بُرْهَانُهُ يَا مَنْ فِي الْأَمَمَاتِ قُدْرَتُهُ يَا مَنْ فِي الْقُبُورِ عِبْرَتُهُ يَا مَنْ فِي الْفِيَامَةِ مَلَكُهُ يَا مَنْ فِي الْحِسَابِ هَيْبَتُهُ يَا مَنْ فِي الْمِيزَانِ قِصَاوُهُ يَا مَنْ فِي الْجَنَّةِ ثَوَابُهُ يَا مَنْ فِي النَّارِ عِقَابُهُ

(42) ای آن که در خشکی و دریا راه اوست، ای آن که در کرانه های هستی نشانه های اوست، ای آن که در نشانه هایش برهان روشن اوست، ای آن که در مرگ آفریدگان قدرت نمایی اوست، ای آن که در قبرها پندآموزی اوست، ای آن که در رستاخیز فرمانروایی بی حد اوست، ای آن که در حسابرسی اعمال شکوه اوست، ای آن که در سنجش کردارها داوری اوست، ای آن که در بهشت پاداش اوست، ای آن که در دوزخ کیفر اوست

(43) يَا مَنْ إِلَيْهِ يَهْرَبُ الْخَائِفُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَفْرَعُ الْمُذْنِبُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَفْضَدُ الْمُتَنَبِّئُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْغَبُ الزَّاهِدُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَلْجَأُ الْمُتَحِيرُونَ يَا مَنْ بِهِ يَسْتَأْنِسُ الْمُرِيدُونَ يَا مَنْ بِهِ يَفْتَخِرُ الْمُحِبُّونَ يَا مَنْ فِي عَفْوِهِ يَطْمَعُ الْخَاطِنُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَسْكُنُ الْمُوقِنُونَ يَا مَنْ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

(43) ای آن که هر اسندگان به درگاه او گریزند، ای آن که گنهکاران به سوی او پناه برند، ای آن که پشیمانان آهنگ او کنند، ای آن که پارسایان به او میل نمایند، ای آن که سرگشتگان به او پناه برند، ای آن که ارادتمندان به او انس گیرند، ای آن که شیفتگان به او افتخار کنند، ای آن که خطاکاران در عفو او طمع ورزند، ای آن که یقین یافتگان به سوی او آرام گیرند، ای آن که توکل کنندگان بر او توکل کنند

(44) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَبِيبٌ يَا طَبِيبٌ يَا قَرِيبٌ يَا رَقِيبٌ يَا حَسِيبٌ يَا مَهِيبٌ [مُهَيْبٌ] يَا مُثِيبٌ يَا مُجِيبٌ يَا خَبِيرٌ يَا بَصِيرٌ

هستی اش نرسند، ای آن که بزرگی و بزرگ منشی پوشش اوست، ای که بندگان توان برگرداندن حکمش را ندارند، ای آن که فرمانروایی جز فرمانروایی او نیست، ای آن که عطایی جز عطای او نیست

(56) يَا مَنْ لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى يَا مَنْ لَهُ الصِّفَاتُ الْعُلْيَا يَا مَنْ لَهُ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى يَا مَنْ لَهُ الْجَنَّةُ الْمَأْوَى يَا مَنْ لَهُ الْآيَاتُ الْكُبْرَى يَا مَنْ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يَا مَنْ لَهُ الْحُكْمُ وَالْقَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ الْهَوَاءُ وَالْفَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ الْعَرْشُ وَالْتَرَى يَا مَنْ لَهُ السَّمَاوَاتُ الْعُلَى

(56) ای آن که نمونه اعلی از آن اوست، ای آن که صفات برتر برای اوست، ای آن که سرانجام و سرآغاز از آن اوست، ای آن که بهشت آسایش از آن اوست، ای آن که نشانه های بزرگ تر از آن اوست، ای آن که نامه های نیکوتر از آن اوست، ای آن که فرمان و داوری از آن اوست، ای آن که هوا و فضا از آن اوست، ای آن که عرش و فرش از آن اوست، ای آن که آسمانهای برافراشته از آن اوست

(57) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَفُوًّا يَا غَفُورًا يَا صَبُورًا يَا شَكُورًا يَا رَعُوفًا يَا عَطُوفًا يَا مَسْئُولًا يَا وَدُودًا يَا سَبُوحًا يَا قُدُوسًا

(57) خدا! از تو می خواهم به نامت ای درگذرنده، ای آمرزنده، ای شکیبیا، ای ستایش پذیر، ای مهربان، ای مهرورز، ای خواسته، ای دوست، ای پاک، ای منزّه

(58) يَا مَنْ فِي السَّمَاءِ عَظَمَتُهُ يَا مَنْ فِي الْأَرْضِ آيَاتُهُ يَا مَنْ فِي كُلِّ شَيْءٍ دَلَالَتُهُ يَا مَنْ فِي الْبِحَارِ عَجَائِبُهُ يَا مَنْ فِي الْجِبَالِ خَزَائِنُهُ يَا مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يَعِيدُهُ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ يَا مَنْ أَظْهَرَ فِي كُلِّ شَيْءٍ لُطْفَهُ يَا مَنْ أَحْسَنَ كُلِّ شَيْءٍ عِ خَلْفَهُ يَا مَنْ تَصَرَّفَ فِي الْخَلْقِ قُدْرَتُهُ

(58) ای آن که بزرگی اش در آسمان است، ای آن که نشانه هایش در زمین است، ای آن که دلایلش در هر چیز است، ای آن که شگفتیهایش در دریاست، ای آن که گنجینه هایش در کوههاست، ای آن که آفرینش را آغاز کند سپس بازش گرداند، ای آن که همه امور به سوی او بازگردد، ای آن که لطفش را در هر چیز نمایان ساخته، ای آن که آفرینش هر چیز را نیکو پرداخته، ای آن که توانش در آفریدگان کارگر افتاده است

(59) يَا حَبِيبَ مَنْ لَا حَبِيبَ لَهُ يَا طَيِّبَ مَنْ لَا طَيِّبَ لَهُ يَا مُجِيبَ مَنْ لَا مُجِيبَ لَهُ يَا شَفِيقَ مَنْ لَا شَفِيقَ لَهُ يَا رَفِيقَ مَنْ لَا رَفِيقَ لَهُ يَا مُغِيثَ مَنْ لَا مُغِيثَ لَهُ يَا دَلِيلَ مَنْ لَا دَلِيلَ لَهُ يَا أُنَيْسَ مَنْ لَا أُنَيْسَ لَهُ يَا رَاحِمَ مَنْ لَا رَاحِمَ لَهُ يَا صَاحِبَ مَنْ لَا صَاحِبَ لَهُ

(59) ای دوست آن که دوستی ندارد، ای پزشک آن که پزشکی ندارد، ای پاسخگوی آن که پاسخگویی ندارد، ای یار مهربان آن که یار مهربانی ندارد، ای همراه بی همراهان، ای فریادرس آن که فریادرسی ندارد، ای رهنمای آن که رهنمایی ندارد، ای همدم آن که همدمی ندارد، ای رحم کننده آن که رحم کننده ای ندارد، ای همنشین آن که همنشینی ندارد

(60) يَا كَافِيَ مَنْ اسْتَكْفَاهُ يَا هَادِيَ مَنْ اسْتَهْدَاهُ يَا كَالِيَّ مَنْ اسْتَكَلَاهُ يَا رَاعِيَ مَنْ اسْتَرْعَاهُ يَا شَافِيَ مَنْ اسْتَشْفَاهُ يَا قَاضِيَ مَنْ اسْتَقْضَاهُ يَا مُعْنِيَ مَنْ اسْتَعْنَاهُ يَا مُوفِيَ مَنْ اسْتَوْفَاهُ يَا مُقْوِيَّ مَنْ اسْتَقْوَاهُ يَا وَلِيَّ مَنْ اسْتَوْلَاهُ

(60) ای کفایت کننده هرکه از او کفایت خواهد، ای راهنمای هرکه از او راهنمایی جوید، ای نگاهبان هرکه از او نگاهبانی خواهد، ای رعایت کننده هرکه از او رعایت خواهد، ای شفا دهنده هرکه از او شفا طلبد، ای داور هرکه از او داوری خواهد، ای بی نیاز کننده هرکه از او بی نیازی جوید، ای وفادار به هر که از او وفا جوید، ای نیروبخش هرکه از او نیرو خواهد، ای سرپرست هرکه از او سرپرستی خواهد

(61) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا خَالِقُ يَا رَازِقُ يَا نَاطِقُ يَا صَادِقُ يَا فَالِقُ يَا فَارِقُ يَا فَاتِقُ يَا رَاتِقُ يَا سَابِقُ [فَانِقُ] يَا سَامِقُ

(61) خدا! از تو می خواهم به نامت ای آفریننده، ای روزی دهنده، ای گویا، ای راستگو، ای شکافنده، ای جدا کننده، ای گشاینده، ای پیوند دهنده، ای پیشی گیرنده، ای بلند جایگاه

(62) يَا مَنْ يَقْلِبُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ يَا مَنْ جَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالْأَنْوَارَ يَا مَنْ خَلَقَ الظِّلَّ وَالْحَرُورَ يَا مَنْ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ يَا مَنْ قَدَّرَ الْخَيْرَ وَالشَّرَّ يَا مَنْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ يَا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وُلْدًا يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ شَرِيكَ فِي الْمُلْكِ يَا مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الدُّنْيَا

(62) ای آن که شب و روز را دگرگون سازد، ای آن که تاریکی ها و روشنایی ها را قرار داد، ای آن که سایه خنک و گرما را آفرید، ای آن که خورشید و ماه را مسخر ساخت، ای آن که خیر و شر را مقدر نمود، ای آن که مرگ و زندگی را آفرید، ای آن که خلق و امر از آن اوست، ای آن که همسر و فرزندی نگرفت، ای آن که در فرمانروایی شریکی برایش نیست، ای آن که از روی خواری سرپرستی نخواهد

(63) يَا مَنْ يَعْلَمُ مَرَادَ الْمُرِيدِينَ يَا مَنْ يَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ يَا مَنْ يَسْمَعُ أُنْيَانَ الْوَاهِنِينَ يَا مَنْ يَرَى بُكَاءَ الْخَائِفِينَ يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ يَا مَنْ يَقْبَلُ عُذْرَ التَّائِبِينَ يَا مَنْ لَا يَصْلِحُ عَمَلُ الْمُفْسِدِينَ يَا مَنْ لَا يَضِيغُ أَجْرُ الْمُحْسِنِينَ يَا مَنْ لَا يَبْعُدُ عَنْ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ يَا أَجُودَ الْأَجُودِينَ

(63) ای آن که خواهش خواهشمندان را می داند، ای آن که از نهاد خاموشان آگاه است، ای آن که ناله در ماندگان را می شنود، ای آن که گریه هراسیدگان را می بیند، ای آن که نیازهای نیازمندان به دست اوست، ای آن که بهانه توبه کاران را می پذیرد، ای آن که عمل تبهکاران را صلاح نبخشد، ای آن که پاداش نیکوکاران را تباه نکند، ای آن که از دل عارفان دور نباشد، ای بخشنده ترین بخشنندگان

(64) يَا دَانِمَ الْبُقَاءِ يَا سَامِعَ الدَّعَاءِ يَا وَاسِعَ الْعَطَاءِ يَا غَافِرَ الْخَطَاةِ يَا بَدِيعَ السَّمَاءِ يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ يَا جَمِيلَ النَّعَاءِ يَا قَدِيمَ السَّنَاءِ يَا كَثِيرَ الْوَفَاءِ يَا شَرِيفَ الْجَزَاءِ

(64) ای همیشه ماندگار، ای شنونده دعا، ای گسترده عطا، ای آمرزنده خطا، ای پدید آورنده آسمان، ای نیک آزمون، ای نیکو ستایش، ای دیرینه بر فراز، ای بسیار وفادار، ای شریف پاداش

(65) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سِتَارًا يَا غَفَارًا يَا فَهَارًا يَا جَبَّارًا يَا صَبَّارًا يَا بَارًا يَا مُخْتَارًا يَا فَتَّاحًا يَا نَفَّاحًا يَا مُرْتَاخًا

(65) خدایا! از تو می خواهم به نامت ای پرده پوش، ای آمرزگار، ای چیره، ای جاہمند، ای بس شکیبا، ای نیک بخش، ای برگزیده، ای گشاینده، ای روح بخش، ای راحتی بخش

(66) **يَا مَنْ خَلَقَنِي وَ سَوَّانِي يَا مَنْ رَزَقَنِي وَ رَبَّانِي يَا مَنْ أَطْعَمَنِي وَ سَقَانِي يَا مَنْ قَرَّبَنِي وَ أَدْنَانِي يَا مَنْ عَصَمَنِي وَ كَفَّانِي يَا مَنْ حَفَظَنِي وَ كَلَانِي يَا مَنْ أَعَزَّنِي وَ أَعَانِي يَا مَنْ وَفَّقَنِي وَ هَدَانِي يَا مَنْ أَنْسَنِي وَ آوَانِي يَا مَنْ أَمَاتَنِي وَ أَحْيَانِي**

(66) ای آن که مرا آفرید و بیاراست، ای آن که مرا روزی داد و پرورید، ای آن که به من خوراندید و نوشانید، ای آن که مرا نزدیک نمود و به کنار خویش برد، ای آن که مرا نگاه داشت و کفایت نمود، ای آن که مرا حفظ کرد و حمایت نمود، ای آن که به من عزت بخشید و بی نیاز ساخت، ای آن که توفیق داد و راهنمایی کرد، ای آن که همدم شد و جایم داد، ای آن که مرا بمیراند و زنده کند

(67) **يَا مَنْ يَحِقُّ الْحَقُّ بِكَلِمَاتِهِ يَا مَنْ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَ قَلْبِهِ يَا مَنْ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ يَا مَنْ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ يَا مَنْ لَا رَادَ لِقَضَائِهِ يَا مَنْ أَنْفَادَ كُلِّ شَيْءٍ لِأَمْرِهِ يَا مَنْ السَّمَاوَاتِ مَطْوِيَّاتٍ بِبَيْمِينِهِ يَا مَنْ يَرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ**

(67) ای آن که حق را با کلماتش استوار و برجا کند، ای آن که توبه را از بندگانش بپذیرد، ای آن که میان انسان و دلش قرار گیرد، ای آن که شفاعت جز با اجازه اش سود نبخشد، ای آن که به گمراه شدگان راهش دانتر است، ای آن که حکمش دگرگونی نپذیرد، ای آن که رأیش را بازگرداننده ای نیست، ای آن که هر چیز فرمانش را گردن نهد، ای آن که آسمانها به دست قدرتش پیچیده گشته، ای آن که بادها را مژده دهنده رحمتش فرستد

(68) **يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ مَهَادًا يَا مَنْ جَعَلَ الْجِبَالَ أَوْتَادًا يَا مَنْ جَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا يَا مَنْ جَعَلَ الْقَمَرَ نُورًا يَا مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاسًا يَا مَنْ جَعَلَ النَّهَارَ مَعَاشًا يَا مَنْ جَعَلَ النَّوْمَ سُبَاتًا يَا مَنْ جَعَلَ السَّمَاءَ بِنَاءً يَا مَنْ جَعَلَ الْأَشْيَاءَ أَرْوَاجًا يَا مَنْ جَعَلَ النَّارَ مِرْصَادًا**

(68) ای آن که زمین را بستر زندگی قرار داد، ای آن که کوهها را میخهای زمین نهاد، ای آن که خورشیدی را چراغ جهانش کرد، ای آن که ماه را تابان ساخت، ای آن که شب را جامه آرامش گرداند، ای آن که روز را مایه روزی قرار داد، ای آن که خواب را وسیله آرامش ساخت، ای آن که آسمان را بنا نهاد، ای آن که از هر چیز گونه های مختلف قرار داد، ای آن که آتش را کمینگاه قرار داد

(69) **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَمِيعٌ يَا شَفِيعٌ يَا رَفِيعٌ يَا مَنِيعٌ يَا سَرِيعٌ يَا بَدِيعٌ يَا كَبِيرٌ يَا قَدِيرٌ يَا خَبِيرٌ [مُنِيرٌ] يَا مُجِيرٌ**

(69) خدایا! از تو می خواهم به نامت ای شنوا، ای همیار، ای بلندپایه، ای فرازمند، ای شتابنده، ای نوافرین، ای بزرگ، ای توانا، ای آگاه، ای پناه ده

(70) **يَا حَيَّ قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ يَا حَيًّا بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ يَا حَيَّ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ حَيٌّ يَا حَيَّ الَّذِي لَا يَشَارِكُهُ حَيٌّ يَا حَيَّ الَّذِي لَا يَخْتَاجُ إِلَى حَيٍّ يَا حَيَّ الَّذِي يَمِيتُ كُلَّ حَيٍّ يَا حَيَّ الَّذِي يَرْزُقُ كُلَّ حَيٍّ يَا حَيًّا لَمْ يَرِثِ الْحَيَاةَ مِنْ حَيٍّ يَا حَيَّ الَّذِي يَخْيِي الْمَوْتَى يَا حَيَّ يَا قِيَوْمٌ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَ لَا نَوْمٌ**

(70) ای زنده پیش از هر زنده، ای زنده پس از هر زنده، ای زنده ای که مانند او زنده ای نیست، ای زنده ای که هیچ زنده ای شریک او نیست، ای زنده ای که به زنده ای نیاز ندارد، ای زنده ای که همه زندگان را می میراند، ای زنده ای که به زنده ها روزی می دهد، ای زنده ای که زندگی را از زنده ای دیگر به ارث نبرده، ای زنده ای که مردگان را زنده می کند، ای زنده ای که به خود پاینده ای که او را چرت و خواب درنگبرد

(71) **يَا مَنْ لَهُ ذِكْرٌ لَا يَنْسَى يَا مَنْ لَهُ نُورٌ لَا يَطْفَأُ يَا مَنْ لَهُ نِعَمٌ لَا تُعَدُّ يَا مَنْ لَهُ مُلْكٌ لَا يَزُولُ يَا مَنْ لَهُ تَنَاءٌ لَا يَخْصَى يَا مَنْ لَهُ جَلَالٌ لَا يَكْفِي يَا مَنْ لَهُ كَمَالٌ لَا يَذْرُكُ يَا مَنْ لَهُ قَضَاءٌ لَا يَرُدُّ يَا مَنْ لَهُ صِفَاتٌ لَا تُبَدَّلُ يَا مَنْ لَهُ نَعُوتٌ لَا تُغَيَّرُ**

(71) ای آن که یادی دارد فراموش نشدنی، ای آن که نوری دارد خاموش نشدنی، ای آن که عطایایی بخشیده ناشمردنی، ای آن فرمانروایی اش بی زوال است، ای آن که ستایشش بی آمار است، ای آن که شکوهش چگونگی نپذیرد، ای آن که کمالی دارد درک ناشدنی، ای آن که دوری اش بازگشت ناپذیر است، ای آن که صفاتی دارد دگرگون ناپذیر، ای آن که جلوه هایی دارد غیر قابل تغییر

(72) **يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا مَالِكَ يَوْمَ الدِّينِ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ يَا ظَهْرَ اللَّاجِينَ يَا مُدْرِكَ الْهَارِبِينَ يَا مَنْ يَحِبُّ الصَّابِرِينَ يَا مَنْ يَحِبُّ النَّوَابِينَ يَا مَنْ يَحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ يَا مَنْ يَحِبُّ الْمُحْسِنِينَ يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ**

(72) ای پروردگار جهانیان، ای مالک روز جزا، ای مقصود جویندگان، ای پشت و پناه پناهندگان، ای دریابنده فراریان، ای آن که شکیبایان را دوست دارد، ای آن که توبه کنندگان را دوست دارد، ای آن که پاکیزگان را دوست دارد، ای آن که نیکوکاران را دوست دارد، ای آن که اوست دانتر به راه یافتگان

(73) **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا شَفِيعٌ يَا رَفِيعٌ يَا حَفِيفٌ يَا مُحِيطٌ يَا مُقِيتٌ يَا مُغِيثٌ يَا مُعِزٌّ يَا مُدْلٌ يَا مُبْدِيٌّ يَا مُعِيدٌ**

(73) خدایا! از تو خواستارم به نامت ای مهربان، ای همراه، ای نگهدار، ای فراگیر، ای روزی بخش، ای فریادرس، ای عزت بخش، ای خوارکن، ای آغازگر، ای برگرداننده

(74) **يَا مَنْ هُوَ أَحَدٌ بِلَا ضِدٍّ يَا مَنْ هُوَ فَرْدٌ بِلَا نَدٍّ يَا مَنْ هُوَ صَمَدٌ بِلَا عَيْبٍ يَا مَنْ هُوَ وَتَرٌ بِلَا كَيْفٍ يَا مَنْ هُوَ قَاضٍ بِلَا حَيْفٍ يَا مَنْ هُوَ رَبٌّ بِلَا وَزِيرٍ يَا مَنْ هُوَ عَزِيزٌ بِلَا دُلٍّ يَا مَنْ هُوَ عَنِيٌّ بِلَا فَقْرٍ يَا مَنْ هُوَ مَلِكٌ بِلَا عَزْلِ يَا مَنْ هُوَ مَوْصُوفٌ بِلَا شَبِيهِ**

(74) ای آن که یکتاست و ضد ندارد، ای آن که یگانه است و بیمانند، ای آن که بی نیاز و کاستی است، ای آن که بی همتای بودن و چگونگی است، ای آن که دوری دادگر است، ای آن که پروردگاری بی وزیر است، ای آن که عزتمندی بی خواری است، ای آن که توانگری بی نیاز است، ای آن که پادشاهی عزل ناپذیر است، ای آن که اوصافش بی مانند است.

(75) يَا مَنْ ذِكْرُهُ شَرَفَ لِلذَّاكِرِينَ يَا مَنْ شُكْرُهُ فَوْزٌ لِلشَّاكِرِينَ يَا مَنْ حَمْدُهُ عِزٌّ لِلْحَامِدِينَ يَا مَنْ طَاعَتُهُ نَجَاةٌ لِلْمُطِيعِينَ يَا مَنْ بَابُهُ مَفْتُوحٌ لِلطَّالِبِينَ يَا مَنْ سَبِيلُهُ وَاصِحٌ لِلْمُنِيبِينَ يَا مَنْ آيَاتُهُ بُرْهَانٌ لِلنَّاطِرِينَ يَا مَنْ كِتَابُهُ تَذْكَرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ يَا مَنْ رِزْقُهُ غَمُومٌ لِلطَّائِعِينَ وَ الْعَاصِينَ يَا مَنْ رَحْمَتُهُ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

(75) ای آن که ذکرش برای ذاکران شرف است، ای آن که شکرش برای شاکران رستگاری است، ای آن که ستایشش برای ستایشگران عزت است، ای آن که طاعتش برای مطیعان مایه نجات است، ای آن که درگاهش گشوده است به روی جویندگان، ای آن که راهش برای توبه کاران هموار است، ای آن که نشانه هایش برای بینندگان دلیل قاطع است، ای آن که کتابش برای پروا پیشگان مایه پند و یادآوری است، ای آن که روزی اش همه مطیعان و گنهکاران را فراگیرد، ای آن که رحمتش به نیکوکاران نزدیک است

(76) يَا مَنْ تَبَارَكَ اسْمُهُ يَا مَنْ تَعَالَى جَدُّهُ يَا مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ يَا مَنْ جَلَّ ثَنَاؤُهُ يَا مَنْ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ يَا مَنْ يَدُومُ بَقَاؤُهُ يَا مَنْ الْعِظَمَةُ بِهَاؤُهُ يَا مَنْ الْكِبْرِيَاءُ رِدَاؤُهُ يَا مَنْ لَا تُحْصَى الْأَوْهَةُ يَا مَنْ لَا تُعَدُّ نِعْمَاؤُهُ

(76) ای آن که نامش خجسته است، ای آن که عنایتش بس بلند است، ای آن که معبودی جز او نیست، ای آن که ستایشش والا است، ای آن که نامه‌هایش مقدس است، ای آن که هستی اش پایدار است، ای آن که بزرگی جلوه زیبایی اوست، ای آن که بزرگمنشی پوشش اوست، ای آن که عطا‌هایش در شمار نیاید، ای آن که نعمت هایش شمرده نشود

(77) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُعِينُ يَا أَمِينُ يَا مُبِينُ يَا مَتِينُ يَا مَكِينُ يَا رَشِيدُ يَا حَمِيدُ يَا مَجِيدُ يَا شَدِيدُ يَا شَهِيدُ

(77) خدایا! از تو می‌خواهم به نامت ای مدد رسان، ای امین، ای آشکار ای استوار، ای ارجمند، ای راهنما، ای ستوده، ای بزرگوار، ای سختگیر (گنهکاران)، ای گواه.

(78) يَا دَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ يَا دَا الْقَوْلِ السَّديدِ يَا دَا الْفِعْلِ الرَّشِيدِ يَا دَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ يَا دَا الْوَعْدِ وَالْوَعْدِ يَا مَنْ هُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ يَا مَنْ هُوَ فَعَالٌ لِمَا يَرِيدُ يَا مَنْ هُوَ قَرِيبٌ غَيْرُ بَعِيدٍ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ يَا مَنْ هُوَ لَيْسَ بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدِ

(78) ای صاحب عرش پرشکوه، ای صاحب سخن استوار، ای صاحب کردار برازنده، ای صاحب کوشش سخت، ای صاحب نوید و تهدید، ای آن که سرپرست ستوده است، ای آن که به نیکی انجام دهد آنچه را خواهد، ای آن که نزدیک دوری ناپذیر است، ای آن که بر هر چیز گواه است، ای آن که بر بندگان ستمکار نیست

(79) يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ لَا وَزِيرَ يَا مَنْ لَا شَبِيهَ [شَبِيه] لَهُ وَ لَا نَظِيرَ يَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ الْمُنِيرِ يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ يَا جَابِرَ الْعِظَمِ الْكَبِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مَنْ هُوَ بَعْبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

(79) ای آن که شریک و وزیر ندارد، ای آن که مثل و مانندی ندارد، ای آفریننده خورشید و ماه تابان، ای بی نیاز کننده درمانده تهیدست، ای روزی دهنده کودک خردسال، ای مهرورز بر پیر بزرگسال، ای پیوند دهنده استخوان شکسته، ای پناه ترسان پناه جو، ای آن که بر بندگانش آگاه و بیناست، ای آن که بر هر چیز تواناست

(80) يَا دَا الْجُودِ وَ النَّعَمِ يَا دَا الْفَضْلِ وَ الْكَرَمِ يَا خَالِقَ اللَّوْحِ وَ الْقَلَمِ يَا بَارِي الدَّرِّ وَ النَّسَمِ يَا دَا الْبِئْسِ وَ النَّقَمِ يَا مُلْهِمَ الْعَرَبِ وَ الْعَجْمِ يَا كَاشِفَ الضَّرِّ وَ الْأَلَمِ يَا عَالِمَ السِّرِّ وَ الْهَمَمِ يَا رَبَّ الْبَيْتِ وَ الْحَرَمِ يَا مَنْ خَلَقَ الْأَشْيَاءَ مِنَ الْعَدَمِ

(80) ای صاحب جود و بخشش، ای صاحب فضل و کرم، ای آفریننده لوح و قلم، ای پدیدآورنده موران و مردمان، ای صاحب عذاب و انتقام، ای الهام بخش عرب و عجم، ای بردارنده زیان و درد، ای دانای رازها و قصدها، ای پروردگار کعبه و حرم، ای آفریننده هر چیزی از نیستی

(81) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا فَاعِلٌ يَا جَاعِلٌ يَا قَابِلٌ يَا كَامِلٌ يَا فَاصِلٌ يَا وَاصِلٌ يَا عَادِلٌ يَا عَالِبٌ يَا طَالِبٌ يَا وَاهِبٌ

(81) خدایا! از تو خواستارم به نامت ای کردگار، ای هستی بخش، ای پذیرنده، ای برازنده، ای جدا، ای پیوند دهنده، ای دادگر، ای چیره، ای جویا، ای بخشنده،

(82) يَا مَنْ أَنْعَمَ بِطَوْلِهِ يَا مَنْ أَكْرَمَ بِجُودِهِ يَا مَنْ جَادَ بِلُطْفِهِ يَا مَنْ تَعَزَّزَ بِقُدْرَتِهِ يَا مَنْ قَدَّرَ بِحِكْمَتِهِ يَا مَنْ حَكَمَ بِتَدْبِيرِهِ يَا مَنْ دَبَّرَ بِعِلْمِهِ يَا مَنْ تَجَاوَزَ بِحِلْمِهِ يَا مَنْ دَنَا فِي غُلُوهِ يَا مَنْ عَلَا فِي دُنُوهِ

(82) ای آن که به کرمش بخشید، ای آن که به جودش گرمی داشت، ای آن که به لطفش کرم ورزید، ای آن که به نیرویش عزت یافت، ای آن که به حکمتش سامان داد، ای آن که به تدبیر خود حکم کرد، ای آنکه با علم خود تدبیر کرد، ای آن که با بردباری اش درگذرد، ای آن که به تدبیر خود در عین برتری اش نزدیک است، ای آن که در عین نزدیکی اش برتر است.

(83) يَا مَنْ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يَضِلُّ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يَعْدِبُ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يَعِزُّ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يَذِلُّ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يَصَوِّرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ

(83) ای آن که هر چه خواهد آفریند، ای آن که هر چه خواهد بکند، ای آن که هر که را بخواهد راهنمایی کند، ای آن که هر که را بخواهد گمراه سازد، ای آن که هر که را بخواهد عذاب کند، ای آن که هر که را بخواهد بیمارزد، ای آن که هر که را بخواهد عزت بخشد، ای آن که هر که را بخواهد خوار گرداند، ای آن که در رحم مادران هر چه خواهد صورت بخشد، ای آن که هر که را بخواهد به رحمتش مخصوص گرداند.

(84) يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَ لَا وِلْدَانًا يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا يَا مَنْ لَا يَشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا يَا مَنْ جَعَلَ [مِنْ]

الْمَلَائِكَةِ] الْمَلَائِكَةَ رُسُلًا يَا مَنْ جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا يَا مَنْ خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ أَمْدًا يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا يَا مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عِدَادًا

(84) ای آن که همسر و فرزندی نگرفت، ای آن که برای هر چیز اندازه نهاد، ای آن که در حکمش کسی را شریک نساخت، ای آن که فرشتگان را فرستادگان خویش قرار داد، ای آن که در آسمان ها برج هایی گذارد، ای آن که زمین را زیستگاه شایسته نمود، ای آن که آدمی را از آب آفرید، ای آن که برای هر چیز سرانجامی قرار داد، ای آن که با علم خویش هر چیز را دربر گرفته است، ای آن که تعداد هر چیز را شماره نموده است.

(85) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا بَرُّ يَا حَقُّ يَا فَرْدُ يَا وَتَرُ يَا صَمَدُ يَا سَرْمَدُ

(85) خدايا! از تو درخواست میکنم به نامت اي آغاز، اي انجام، اي آشکار، اي نهان، اي نیکوکار، اي حق، اي یگانه، اي یکتا، اي بي نیاز، اي همیشگی.

(86) يَا خَيْرَ مَعْرُوفٍ عَرَفَ يَا أَفْضَلَ مَعْبُودٍ عُبِدَ يَا أَجَلَ مَشْكُورٍ شُكِرَ يَا أَعَزَّ مَذْكُورٍ ذُكِرَ يَا أَعْلَى مَحْمُودٍ حُمِدَ يَا أَقْدَمَ مَوْجُودٍ طُلِبَ يَا أَرْفَعَ مَوْصُوفٍ وَصِفَ يَا أَكْبَرَ مَقْصُودٍ قُصِدَ يَا أَكْرَمَ مَسْئُولٍ سئِلَ يَا أَشْرَفَ مَحْبُوبٍ عُلِمَ

(86) اي بهترين شناخته شده اي که شناخته شده، اي برترين معبودي که عبادت شده، اي والاترين ثناپذيري که سپاس شده، اي عزيزترين ياد شده اي که ياد شده اي برترين ستوده اي که ستايش شده، اي ديرينه ترين موجودي که خواسته شده، اي بلندترين وصف شده اي که به وصف آمده، اي بزرگترين مقصودي که قصد شده، اي گرامي ترين پرسیده اي که پرسش شده، اي شريف ترين محبوبی که دانسته شده.

(87) يَا حَبِيبَ الْبَاكِيْنَ يَا سَيِّدَ الْمُتَوَكِّلِيْنَ يَا هَادِيَ الْمُضْلِيْنَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِيْنَ يَا أَنَيْسَ الدَّاکِرِيْنَ يَا مَفْرَعَ الْمَلْهُوفِيْنَ يَا مُنْجِيَّ الصَّادِقِيْنَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِيْنَ يَا أَعْلَمَ الْعَالِمِيْنَ يَا إِلَهَ الْخَلْقِ أَجْمَعِيْنَ

(87) اي محبوب گريه کنندگان، اي سرور توکل کنندگان، اي راهنمای گمراهان، اي سرپرست مؤمنان، اي همدم ذاکران، اي پناه جان سوختگان اي رهايي بخش راستگويان، اي تواناترين توانايان، اي داناترين دانايان، اي پرستیده همه آفریدگان.

(88) يَا مَنْ عَلا فَقَهَرَ يَا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ يَا مَنْ بَطَنَ فَخَبَرَ يَا مَنْ عَبَدَ فَشَكَرَ يَا مَنْ عَصِيَ فَغَفَرَ يَا مَنْ لَا تَحْوِيَهُ الْفِكْرُ يَا مَنْ لَا يَدْرُكُهُ بَصَرٌ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَثْرٌ يَا رَازِقَ الْبَشَرِ يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ

(88) اي آن که فراتر رفت و چیره گشت، اي آن که دارا گشت و توان یافت، اي آن که نهان شد و آگاهی یافت، اي آن که پرستش شد و ارج نهاد، اي آن که نافرمانی شد و امرزید، اي آنکه اندیشه ها او را فرا نگيرد، اي آن که دیده اي او را در نيابد، اي آن که اثری بر او پوشیده نماند، اي روزي دهنده آدميان، اي اندازه دهنده هر اندازه.

(89) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَافِظُ يَا بَارِيُّ يَا دَارِيُّ يَا بَادِخُ يَا فَارِجُ يَا فَاتِحُ يَا كَاشِفُ يَا ضَامِنُ يَا أَمْرُ يَا نَاهِي

(89) خدايا! از تو درخواست میکنم به نامت اي نگهدار، اي آفريننده، اي پديد آورنده، اي بسيار بخشنده، اي گشایشگر، اي فراخي بخش، اي برگيرنده زيان، اي ضمانت کننده، اي فرمان ده، اي بازدارنده.

(90) يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَصْرِفُ السُّوءَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَخْلُقُ الْخَلْقَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَتِمُّ النُّعْمَةَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَقْلِبُ الْقُلُوبَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَدْبِرُ الْأَمْرَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَنْزِلُ الْغَيْثَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَبْسُطُ الرِّزْقَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَحْيِي الْمَوْتَى إِلَّا هُوَ

(90) اي آن که جز او غيب نداند، اي آن که برنگرداند بدی را جز او، اي آن که آفریدگان را جز او نيافریند، اي آن که گناه را جز او نيامرزد، اي آن که نعمت را جز او کامل نکند، اي آن که دلها را جز او دگرگون نکند، اي آن که کارها را جز او تدبير ننماید، اي آن که باران را جز او فرو نبارد، اي آن که روزی را جز او نگستراند، اي آن که مردگان را جز او زنده نسازد.

(91) يَا مُعِينَ الضُّعْفَاءِ يَا صَاحِبَ الْغُرَبَاءِ يَا نَاصِرَ الْأَوْلِيَاءِ يَا قَاهِرَ الْأَعْدَاءِ يَا رَافِعَ السَّمَاءِ يَا أَنَيْسَ الْأَصْفِيَاءِ يَا حَبِيبَ الْأَتْقِيَاءِ يَا كَنَزَ الْفُقَرَاءِ يَا إِلَهَ الْأَغْنِيَاءِ يَا أَكْرَمَ الْكِرَمَاءِ

(91) اي ياور ضعيفان، اي همراه غريبان، اي يار دوستان، اي چيره بر دشمنان اي بالا برنده آسمان، اي مونس برگزیدگان، اي محبوب پروا پيشگان، اي گنجينه تهيدستان، اي معبود توانگران اي كريم ترين کریمان.

(92) يَا كَافِيَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يَا قَانِمَا عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ لَا يَشْبَهُهُ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَزِيدُ فِي مُلْكِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَنْقُصُ مِنْ خَزَائِنِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَغْرُبُ عَنْ عِلْمِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ هُوَ خَيْرٌ بِكُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ وَسِعَتْ رَحْمَتُهُ كُلَّ شَيْءٍ

(92) اي کفايت کننده از هرچيز، اي پاينده بر هرچيز، اي آن که چیزی مانند او نيست، اي آن که چیزی بر فرمانروايي اش نيفزايد، اي آن که چیزی بر او پوشيده نيست، اي آن که چیزی از خزانه هایش نکاهد، اي آن که مانندش کسی نيست، اي آن که چیزی از علمش پنهان نماند، اي آن که به همه چيز آگاه است، اي آن که همه رحمتش همه چيز را فرا گرفته است.

(93) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُكْرِمُ يَا مُطْعِمُ يَا مُنْعِمُ يَا مُعْطِيَّ يَا مُغْنِيَّ يَا مُقْتَنِيَّ يَا مُفْنِيَّ يَا مُحْيِيَّ يَا مُرْضِيَّ يَا مُنْجِيَّ

(93) خدايا! از تو درخواست میکنم به نامت اي اکرام کننده، اي روزي بخش اي نعمت دهنده، اي عطابخش، اي بي نیازکننده، اي ذخيره گذار، اي نابودکننده، اي زنده ساز، اي خشنودکننده، اي رهايي بخش.

(94) يَا أَوَّلُ كُلِّ شَيْءٍ وَ آخِرَهُ يَا إِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ وَ مَلِيكَهُ يَا رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَ صَانِعَهُ يَا بَارِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَ خَالِقَهُ يَا قَابِضَ كُلِّ شَيْءٍ وَ بَاسِطَهُ يَا مُبْدِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَ مُعِيدَهُ يَا مُنْشِئَ كُلِّ شَيْءٍ وَ مُقَدِّرَهُ يَا مُكُونَّ كُلِّ شَيْءٍ وَ مُحَوِّلَهُ يَا مُحْيِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَ مُمِيتَهُ يَا خَالِقَ كُلِّ شَيْءٍ وَ وَارِثَهُ

(94) اي آغاز و انجام هرچيز، اي پرستیده و دارنده هرچيز، اي پروردگار و سازنده هرچيز، اي آفريننده و برآورنده هرچيز، اي گيرنده و گشاینده هرچيز، اي آغاز کننده هرچيز، اي پديدآورنده و اندازه بخش هرچيز، اي هستي بخش و جنباننده هرچيز، اي زنده کننده و مي راننده هرچيز، اي آفريننده و ميراث بر هرچيز

(95) يَا خَيْرَ دَاكِرٍ وَ مَذْكُورٍ يَا خَيْرَ شَاكِرٍ وَ مَشْكُورٍ يَا خَيْرَ حَامِدٍ وَ مَحْمُودٍ يَا خَيْرَ شَاهِدٍ وَ مَشْهُودٍ يَا خَيْرَ دَاعٍ وَ مَدْعُوٍّ يَا خَيْرَ مُجِيبٍ وَ مُجَابٍ يَا خَيْرَ مُؤْنِسٍ وَ أَنَيْسٍ يَا خَيْرَ صَاحِبٍ وَ جَلِيسٍ يَا خَيْرَ مَقْصُودٍ وَ مَطْلُوبٍ يَا خَيْرَ حَبِيبٍ وَ مَحْبُوبٍ

(95) ای بهترین یادکننده و یادشده، ای بهترین ثناپذیر و ثناشده، ای بهترین ستاینده و ستوده، ای بهترین گواه و گواه پذیر، ای بهترین خواننده و خوانده شده، ای بهترین پاسخ دهنده و پاسخ داده شده، ای بهترین یار و همدم، ای بهترین همراه و همنشین، ای بهترین سویه و آهنگ، ای بهترین دوستدار و دوستی پذیر.

(96) يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ دَعَاهُ مُجِيبٌ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ أَطَاعَهُ حَبِيبٌ يَا مَنْ هُوَ إِلَى مَنْ أَحَبَّهُ قَرِيبٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ اسْتَحْفَظَهُ رَقِيبٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ رَحِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي إِحْسَانِهِ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ أَرَادَهُ عَلِيمٌ

(96) ای آن که به خواننده اش پاسخ گوید، ای آن که برای فرمانبرش دوست است، ای آن که به دوستدارش نزدیک است، ای آن که برای کسی که از او نگهداری طلبیده بان است، ای آن که به هرکه به او امید بندد کریم است، ای آن که هرکه از او نافرمانی کند بردبار است، ای آن که در بزرگیاش مهربان است، ای آن که در فرزاندگی بزرگ است، ای آن که در نیکی اش دیرینه است، ای آن که به هر که او را خواهد دانا است.

(97) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُسَبِّبُ يَا مُرْعَبُ يَا مُقَلِّبُ يَا مُعَقِّبُ يَا مُرْتَبُّ يَا مُحَوِّفُ يَا مُحَدِّرُ يَا مُذَكِّرُ يَا مُسَحِّرُ يَا مُعِيرُ

(97) خدایا! از تو درخواست میکنم به نامت ای سبب ساز، ای شوق آفرین، ای برگرداننده، ای پیگیر، ای سامان بخش، ای هراس آور، ای برحذر دار، ای یادآور، ای تسخیرگر، ای دگرگون ساز

(98) يَا مَنْ مِنْ عِلْمِهِ سَابِقٌ يَا مَنْ وَعْدُهُ صَادِقٌ يَا مَنْ لُطْفُهُ ظَاهِرٌ يَا مَنْ أَمْرُهُ عَالِبٌ يَا مَنْ كِتَابُهُ مُحْكَمٌ يَا مَنْ قَضَاؤُهُ كَائِنٌ يَا مَنْ قُرْآنُهُ مُجِيدٌ يَا مَنْ مُلْكُهُ قَدِيمٌ يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ يَا مَنْ عَرْشُهُ عَظِيمٌ

(98) ای آن که علمش پیش است، ای آن که وعده اش راست است، ای آن که لطفش آشکار است، ای آن که فرمانش چیره است، ای آن که کتابش استوار است.

ای آن که حکمش شدنی است، ای آن که قرآنش باشکوه است، ای آن که فرمانروایی اش دیرین است، ای آن که بخشش فراگیر است، ای آن که پایگاهش بس بزرگ است.

(99) يَا مَنْ لَا يَسْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ يَا مَنْ لَا يَمْنَعُهُ فِعْلٌ عَنْ فِعْلٍ يَا مَنْ لَا يُلْهِيهُ قَوْلٌ عَنْ قَوْلٍ يَا مَنْ لَا يَغْلُظُهُ سُؤَالَ عَنْ سُؤَالَ يَا مَنْ لَا يَحْجُبُهُ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ يَا مَنْ لَا يَبْرُمُهُ إِحْصَاءُ الْمَلْحِينِ يَا مَنْ هُوَ غَايَةُ مَرَادِ الْمُرِيدِينَ يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى هَمِّ الْعَارِفِينَ يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى طَلْبِ الطَّالِبِينَ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ دَرَّةٌ فِي الْعَالَمِينَ

(99) ای آن که شنیدنی از شنیدن دیگر بازش ندارد، ای آن که کاری از کار دیگر منعش نکند، ای آن که گفتاری از گفتار دیگر سرگرمش نکند، ای آن که درخواستی از درخواست دیگر او را به اشتباه نیافکند، ای آن که چیزی از چیز دیگر پرده اش نشود، ای آن که اصرار اصرارکنندگان او را به ستوه نیاورد، ای آن که آرمان واپسین جویندگان است، ای آن که نهایت همت عارفان است، ای آن که پایان جستجوی جویندگان است، ای آن که عباری در سراسر هستی بر او پوشیده نیست.

(100) يَا حَلِيمًا لَا يَعْجَلُ يَا جَوَادًا لَا يَبْخُلُ يَا صَادِقًا لَا يَخْلِفُ يَا وَهَّابًا لَا يَمَلُّ يَا قَاهِرًا لَا يَغْلَبُ يَا عَظِيمًا لَا يوصفُ يَا عَدْلًا لَا يَحِيفُ يَا غَنِيًا لَا يَفْتَقِرُ يَا كَبِيرًا لَا يَصْغُرُ يَا حَافِظًا لَا يَعْغَلُ سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَوْثُ الْغَوْثُ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

(100) ای بردباری که شتاب نکند، ای بخشنده ای که بخل نورزد، ای راستگویی که تخلف نکند، ای عطاکننده ای که خستگی نپذیرد، ای چیره ای که شکست نپذیرد، ای بزرگی که به وصف در نیاید، ای دادگری که ستم ننماید، ای توانگری که نیازمند نشود، ای بزرگی که کوچک نگردد، ای نگهداری که غفلت ننماید.

منزهی تو ای که معبودی جز تو نیست، فریادرس، فریادرس، ما را از آتش رهایی بخش پروردگار